

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Leden 2021, r. XXV. č. 268

„Kristus touží být tvým hostem. Připrav mu místo... A když mu otevřeš dveře a vstoupí do tebe, nebudeš mít potíže, ale budeš se mít dobře spolu s ním, neboť on tě miluje.“ (sv. Augustin)

Vánoční znamení: Radost!

Třetí neděle adventní byla radostná neděle (Dominica Gaudete). Liturgie této neděle nás zvala, abychom se radovali, ale radostí, která vychází ze srdce, radostí, která je důsledkem života modlitby a křesťanského postoj děkování. Když jsme ochotni poděkovat a najdeme čas na modlitbu, pak jsme odklopeni nevýslovnou radostí, která má velkou sílu a může nakazit i ostatní.

Vstupujeme do času Vánoc, který je časem poděkování, časem modlitby a časem rodiny.

Tento rok to budou trochu jiné Vánoce, ale Vánoce určitě budou, protože středem křesťanských Vánoc nejsme my, ale Kristus, který k nám přichází v každé době, za každého počasí a také za doby COVID-19.

On přijde jako ten, který nám dává naději a zjevuje se nám, jako ten, který nám pomáhat věřit a důvěřovat, že vše dobře dopadne, on je lék pro naše nemoci a neduhy. A žádá od nás pokoru a důvěru.

Prožít Vánoce, zvláště v tomto roce, znamená stát se pastýřem, být pokorní, důvěřující, udělat osobní rozhodnutí žít jednoduše a mít schopnost radovat se z jednoduchých věcí, s malými setkáními s malými počty lidí, radovat se z toho, že Kristus přišel a přichází každý den a stará se o nás.

Prožít Vánoce znamená stát se svatým Josefem (jeho rok slavíme od 8. 12. 2020 do 8. 12. 2021) a uvědomit si, že nejdůležitější nejsem já, ale ostatní. Sv. Josef vždy dával přednost Marii a Ježíši.

Vánoce jsou pro nás příležitostí putovat do Betléma za Ježíšem a pozorovat, co se tam stalo, načerpat síly a pak se vrátit do normálního života se silou žít dál a bojovat za lepší a důstojnější život pro každého.

Výzvou těchto Vánoc je zavolat nebo komunikovat s nějakým farníkem, příbuzným nebo přítelem, se kterým se bohužel tyto Vánoce nebudeme moci osobně setkat.

Ať jsou Vánoce každý den nacházejícího roku.

Požehnané a radostné Vánoce! Máme vás rádi!

Augustiniáni.

Podzimní farní výlet po naučných stezkách v okolí Úval

Poslední říjnový den jsme se sešli na Masarykově nádraží v počtu pouhých tří osob, což bylo zřejmě vlivem přísných protiepidemiologických opatření, která se mění takřka den ze dne, a navíc den předtím celý propršel, a tak bylo konání již jednou odloženého výletu tak trochu překvapením.

Poloprázdným osobním vlakem jsme se dopravili do Úval. Z nápadité výzdoby nádražního podchodu jsme se dověděli v krátkosti nejdůležitější historické události tohoto malého města. Vydali jsme se směrem do centra kolem nově opravené radnice s pamětní deskou spisovatele pátera Aloise Dostála, který v Úvalech působil jako farář v letech 1906-1934. Před radnicí stojí socha prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic. Kolem moderní fontány jsme po novém dláždění došli k baroknímu kostelu Zvěstování Panny Marie z roku 1724, který pro nás místní pan farář Pavel Budský nechal otevřený, takže jsme mohli obdivovat vzácný barokní oltář z dílny M. B. Brauna z poloviny 18. století i fresky na stropě.

V Úvalech se k naší malé skupince přidala jedna mladá rodina se dvěma dětmi, která pravidelně navštěvuje náš kostel sv. Tomáše. Nejmladší člen se vezl ve sportovním kočárku. Z náměstí jsme to vzali vzhůru k nejvyššímu bodu města na vrch Vinici s novou rozhlednou, postavenou v roce 2013, kde jsme se z výšky více než 30 metrů kochali pohledem na podzimní krajinu. V dále se rýsovaly kopečky Českého středohoří. Vidět byl i unikátní viadukt Devět oblouků od vrchního inženýra státní dráhy Jana Pernerera na jedné z nejstarších železničních tratí Praha-Kolín-Olomouc, postavený v roce 1844 v rekordně krátkém čase osmi měsíců. Rozhledna stojí na začátku Aleje úvalských dětí; město Úvaly se v roce 2012 rozhodlo na počest každého nově narozeného občánka vysadit strom. Alejí jsme došli k lesu s nově vybudovaným odpočinkovým místem s kamennými prvky osázenými v podobě spirály s mlatovou cestou a lavičkami vedoucími ke středu účelově rozmístěných pískovcových menhirů - Stonehenge Úvaly.

Poté jsme se vrátili po naučné stezce zpátky k nádraží, kde se naše cesty rozdělily. Byla před námi totiž delší a náročnější část, která by s kočárkem nebyla snadná, a tak se Štěpánka rozhodla, že se vydají pohodlnější cestou.

A tak jsme pokračovali už pouze ve dvou naučnou „Včelí stezkou Úvaly“ k bývalému hrádku jménem Skara, jehož pozůstatkem jsou dnes již jen terénní nerovnosti v lese. Nicméně naučný panel na tom místě názorně informuje, jak hrádek ve 13. století asi vypadal. Bylo to nevelké opevněné sídlo s příkopem a valy, předhradím, vlastním jádrem hradu a hradním palácem, bohužel vše pobořené za husitských válek a brzy poté i kompletně zničené. Většina zdiva byla totiž v 18. století použita na výstavbu kamenné zdi Škvorecké obory, založené tehdejšími majiteli panství, Lichtenštejny. Šli jsme lesem podél říčky Výmola, která dnes protéká jen úzkým korytem. Na místy bahnité cestě to zvláště na mokřích kořenech pěkně klouzalo. Opustili jsme „Králíčinu a Povýmolí“ a za silnicí pokračovali už po rovině „Klánovickým lesem“ k železniční stanici Praha-Klánovice a odtud vlakem zpátky na Masarykovo nádraží.

Ivane, opět velký dík za přípravu i realizaci výletu.

Zdena

Že prý Vánoce nebudou?

Že prý Vánoce nebudou?
Zajisté budou!
Výjimečné tichem a hloubkou svou,
připomínající ty první, kdy se Ježíš narodil -
obklopen samotou.
Se zjevením hvězdy betlémské,
která provází nás cestou života, svou září
rozlehlou
přinesl světlo do temnoty
bez královských poct a chvalozpěvů,
ale s pokorou v duši,
pokorou pastýřů a poutníků, jdoucích za
Pravdou.
Bez bohatých stolů, v hořké osamělosti,
ale v přítomnosti Boha, který nás všechny
naplňuje.

Že prý Vánoce nebudou?
Zajisté budou!
Bez přeplněných ulic,

ale se srdcem plným lásky
a očekáváním brzkého narození Spasitele, který
přijde
bez okázalých oslav a poutí,
bez lákadel a hlučných zvolání...
ale s Tajemstvím, nebojící se
ani Covidu, jenž pod maskou Heroda se skrývá,
snažící se sebrat nám Naději.
Vánoce budou, protože Bůh stojí při nás
a stejně jako Kristus v jeslích,
je s námi v našich zkouškách, naší chudobě,
pláči, úzkosti a osamocení.
Vánoce budou, protože potřebujeme
Boží světlo uprostřed nekonečné temnoty.
Covid19 nikdy nepronikne do srdcí ani do duší
těch, kteří v Boží království věří a touží po něm.

Vánoce budou!
Zpívejme koledy!
Syn Boží se narodí a osvobodí nás!

Javier Leoz. ze španělského originálu přeložila Julie Sedláková

ZASVĚCENÍ DÍTĚTI JEŽÍŠ (Pro modlitbu u jesliček v rodině)

Ježíši, Božské dítě, věříme v tebe, doufáme v tebe, milujeme tě a klaníme se ti jako svému Králi. Svou moc a slávu jsi skryl do podoby malého dítěte. Mnoho národů světa tě takto uctívá. I my tě uctíváme ve tvém Dětství, jako našeho Pána, Spasitele a Boha, který všemu vládne a všechno tvoří nové.

Věříme, že nás miluješ, proto chceme dnes začít nový život. Prosíme tě, smiluj se nad námi, odpusť nám naše hříchy a stvoř nám srdce čisté – srdce dítěte. Ty víš, že nejsme schopni bez tvé pomoci vykonat žádný dobrý skutek. Dej nám své požehnání, abychom byli schopni konat alespoň malé skutky lásky. Odevzdáváme se ti. Dívej se našima očima, usmívej se naším úsměvem, promlouvej našimi ústy, pracuj našima rukama. A kdybychom na tebe někdy zapomněli, připomeň se nám způsobem tobě vlastním – milosrdenstvím a něžnou láskou. Přijmi nás, malý Králi, do svého Nejsvětějšího Srdce jako své malé bratry a sestry a obejmí nás svou láskou. Amen.

**Zvláštní poděkování redakční radě našeho časopisu a přispěvatelům
zpravodajství. Děkujeme!**

„Příbytek pro Pána“ - Vánoce se svatým Augustinem

V úžasu

V jednom vánočním kázání se svatý Augustin sklání v úžasu před tajemstvím Boha, který se stal člověkem: „Leží v jeslích, ale drží v rukou celý vesmír; saje z prsou, ale je chlebem andělů; je zavinut do plenek, ale nás obléká do věčnosti; nechává se kojit, ale i adorovat; nenachází útulek v hostinci, ale vybuduje si chrám v srdci svých věřících. Aby se slabost stala silnou, síla se stává slabou.“ (*Sermones* 190, 3, 4)

Do tvého domu

On toužil k nám vstoupit a hledat pohostinnost v našem srdci: chceme-li se s ním setkat, nemusíme dělat nic jiného než vejít do svého domu a přijmout ho. „Připravujme příbytek pro Pána...“ Kdyby chtěl pobývat ve tvém domě senátor (Ale co senátor? Řekněme *chargé d'affaires* nějakého mocného tohoto světa) a řekl by ti: „Ve tvém domě je něco, co se mi nezamlouvá,“ ty, přestože to máš moc rád, odstranil bys to, abys neurazil člověka, jehož přátelství si vážíš. Ale toto přátelství, protože je pouze lidské, jakou si myslíš, že ti přinese výhodu? Místo očekávané výhody bys z toho mohl mít dokonce i nějaké potíže... Pokud usiluješ o bezpečnou výhodu, snaž se mít přátelství s Kristem. On touží být tvým hostem. Připrav mu místo... A když mu otevřeš dveře a vstoupí do tebe, nebudeš mít potíže, ale budeš se mít dobře spolu s ním, neboť on tě miluje.“ (*Enarrationes in Psalmos* 131, 6)

Vítězné slunce

Když Augustin byl biskupem v Hippo, v první polovině pátého století křesťanské éry, oslava Vánoc už byla v církvi zakořeněnou tradicí. První zmínka o slavení Vánočního svátku totiž byla zdokumentována v Římě v roce 336. Pravděpodobně nahradil pohanské hody na počest Vítězného slunce (*Natalis Solis Invicti*), jehož chrám inauguroval císař Aurelianus 25. prosince roku 274. V kázání o Vánocích Augustin dává často do souvislosti Krista se sluncem a rozvíjí biblický obraz Mesiáše jako slunce spravedlnosti. Datum Vánoc by se dalo vysvětlit i druhým způsobem, a to ve vztahu k 25. březnu – době jarní rovnodennosti, považované tehdy za začátek stvoření a také k symbolickému datu Kristova početí, jehož narození by pak mělo být slaveno o devět měsíců později, tedy 25. prosince.

Oslavujme, ale ne jako pohané

„Tak, bratři, oslavujme slavnostně tento den, ne ale jako pohané, kteří ho oslavují kvůli sluneční hvězdě; oslavujme ho spíš na počest toho, který toto slunce stvořil.“ (*Sermones* 190, 1, 1). Pozvání platí zvláště pro nás, protože jsme udělali něco opačného: z křesťanského svátku jsme Vánoce redukovali na oslavu komerce a materiálních požitků.

Za časů našeho afrického biskupa hrozilo, že emoce a úžas převáží nad chválou. Věřící nevěděli, jak si vysvětlit panenský porod Panny Marie ani pokoru Boha, který přijímá lidské tělo. S trpělivostí Augustin probíral obě tajemství. „Proč se divíš? Je to Bůh. Uvažuj nad jeho božstvím, a nebudeš mít důvod se divit. Také když říkáme, že se narodil z Panny – je to mimořádná věc! Nediv se: on je Bůh. Ať přejde údiv (*admiratio*), a nastoupí chvála (*laudatio*).“ (*Sermones* 189, 4)

Znovu žasnout

Je třeba obnovit úžas nad velkou vánoční událostí, neboť se rozšířil nebezpečný zvyk zevšednění. Na vánoční poselství: „Bůh se stal člověkem“ často reagujeme: „Ano, to vím. Každý rok to slýchám o svaté noci o Vánocích a pak se jeden den v roce cítím být hodnější!“

Náš biskup Augustin neustále zdůrazňoval, že: „...mateřství bohorodičky Marie by nemělo žádnou hodnotu, kdyby Maria nenosila v srdci Krista.“

Ani nám tedy nemůže stačit pouze mimořádná atmosféra půlnoční mše svaté, abychom tvrdili, že jsme prožili opravdové Vánoce. Ne, je to opravdu velmi málo. Takové Vánoce nezmění náš život, jenom jej okouzlí na jeden den. Je třeba začít znovu žasnout, abychom opět dokázali vzdávat chválu vtělenému Bohu.

Učitel pokory

V jedné vánoční promluvě Augustin představuje svým věřícím vtělené slovo, učitele pokory: „Pozoruj, člověče, čím se pro tebe stal Bůh; přijmi ponaučení takové pokory, i když pochází od učitele, který ještě nemluví. Tenkrát na počátku v pozemském ráji jsi byl tak výřečný, že jsi dal jméno každé živé bytosti. Tvůj Stvořitel naopak kvůli tobě ležel jako dítě v jeslích a nenazval jménem ani svou matku. Ty ses ztratil ve velmi rozsáhlé zahradě plné ovocných stromů, neboť jsi nechtěl poslouchat; on z poslušnosti přišel jako smrtelný tvor do velmi stísněného útulku, aby svou smrtí znovu našel tebe, který jsi byl mrtev. Ty jsi byl člověk a chtěl ses stát Bohem, a tak jsi zemřel; on byl Bůh a chtěl se stát člověkem, aby znovu našel toho, který byl mrtev. Lidská pýcha tě tolik přitiskla k zemi, že tě mohla pozvednout jenom Boží pokora.“ (Sermones 188, 3, 3)

Mariino srdce

Svatý Augustin nám dává ještě další radu o cestě, po které máme kráčet. Vybízí nás k rozjímání a následování Mariina panenství: „To, co obdivujeme na Mariině těle, ať máme v hloubi své duše. Kdo srdcem věří ke spravedlnosti, počíná Krista; kdo jej ústy vyznává ke spáse, rodí Krista. Takto ať je vaše srdce plodné a setrvává v panenství.“ (Sermones 191, 3, 4)

Počít a rodit Krista: toto ať je naše vánoční předsevzetí. Určitě ne jako dobrý úmysl pro jediný den, ale pro každý den. Pokud jsme se skutečně ponořili do svého nitra, abychom se setkali s Kristem, který je živým spojením mezi Bohem a našim lidstvem, pak je to to pravé setkání, o něž usilujeme. Nelze je odbýt uspěchanou zpovědí a čtyřmi slovy plnými citů, nebo zredukovat na poezii jediné mše, a pak lhostejně pokračovat jako předtím.

Ať Kristus roste

V Augustinově době kladli zimní slunovrat právě na 25. prosince a také ho považovali za nejkratší den roku. Augustin tento fakt svým posluchačům připomínal na závěr svých Vánočních homilií. Přál si, aby se jeho věřící snažili o každodenní hlubší prožívání smyslu Vánoc a neredukovali je na slavnost jediného dne.

Svatý Augustin o Vánocích, které by klidně mohly být i současné, takto zakončil své kázání: „Denní světlo v období, kdy se Kristus narodil, je nejkratší z celého roku, ale počínaje těmito dny se začíná prodlužovat. Ať také Kristus roste ve vašich srdcích. Ať vaše víra stále roste, abyste dosáhli života věčného.“ (Sermones 196/A, 3)

*Z knihy: Agostino Clerici Itinerario cristiano sulle orme di Agostino di Ippona, Paoline Milano 1995.
Připravilo Augustiniánské opatství Brno, s laskavým svolením autora.*

Novoroční vycházka

Tentokrát se vydáme na zcela nenáročnou vycházku, vhodnou i pro kočárky a starší lidi (max. 5 km, spíše méně). Projdeme se ke hvězdárně, kde se pokocháme krásným výhledem, budeme míjet i areál zdraví, včetně dětského hřiště s prolézačkami. Kdo bude mít zájem, nedaleko odsud je známý Dábský hřbitov, na kterém byl pohřben do společného hrobu např. kněz Josef Toufar. Ale to je nabídka jen pro zdatnější, ostatní již mohou svou novoroční procházku ukončit.

Sešli bychom se ve 14:00 hodin na zastávce tramvaje č. 17 – Vozovna Kobylisy.

Přijďte udělat 1. ledna 2021 něco pro své zdraví, ale hlavně být pospolu a popovídat si se svými přáteli z farnosti, se kterými se budeme během roku vídat

O identitě farnosti sv. Tomáše

Pátrat po vlastní identitě je důležité a potřebné v průběhu celého života. Co jsme zač? V čem se odlišujeme od ostatních? Jak si uvědomujeme sami sebe a svou bytostnou podstatu? Pokládat si podobné otázky je zásadní v různých fázích vývoje nejen jednotlivce, ale i společenství, skupin, institucí. Umožňuje nám to totiž nanovo vyhodnotit situaci, ujasnit si své aktuální postavení, zbavit se škodlivých iluzí a posílit vnitřní sounáležitost.

Myslím si, že samotné vynoření se otázky po identitě, touha vyjasnit si pojmy a nově promyslet sebe sama je více než příznačná, neboť může oznamovat příchod nové životní fáze. Prošli jsme nějakou cestu, pracovali jsme na něčem, a tak se potřebujeme v jistou chvíli zastavit a poohlédnout se po tom, co máme za sebou. Potřebujeme to proto, abychom vyhodnotili své síly, stanovili si cíle a priority a vydali se na cestu dále. A tak vás na konci kalendářního roku a na začátku roku liturgického zvu k tomu, abychom se i my společně zamysleli nad otázkou naší společné identity, identity farnosti sv. Tomáše.

Sv. Augustin

Snad nejdůležitější pilíř identity farnosti sv. Tomáše tvoří pro mě postava sv. Augustina: bytostná spjatost s klášterem augustiniánů, fungování tzv. třetího řádu, každoroční Augustiniánský týden a samozřejmě i samotná podoba našeho farního kostela sv. Tomáše – to vše vytváří rámec našeho sebepojetí a podmínky pro mnohé aktivity.

Mezinárodní ráz

Nevím, zda by se po celém světě našlo mnoho kostelů, které by pod jednou střechou sdružovaly hned několik farních komunit tak, jak to máme u sv. Tomáše. Česká, anglická, španělská a filipínská komunita tvoří jeden neopakovatelný a vsutku multikulturní celek, krásnou ukázkou pravé katolicity naší církve. Jsme různí a zároveň blízcí, chceme být otevření a navzájem se obohacovat.

Školství a vzdělávání

Spojení farnosti sv. Tomáše s mateřskou a základní školou a také gymnáziem sv. Augustina vychází z kombinace dvou důležitých složek poslání řádu augustiniánů – šíření osvěty a duchovní služby. I tento důraz na vzdělávání a jeho propojení s duchovním životem nás ve mnohých ohledech charakterizuje.

Bohatý kulturní a společenský život

Množství a spektrum aktivit farnosti sv. Tomáše je bezpochyby působivé. Jazykové kurzy, biblické hodiny, farní slavnosti či pivobraní – to je jen malý výčet z toho, co je pro farníky i další zájemce k dispozici. Chceme být aktivní, chceme se setkávat a radovat se. I to je důležitým článkem naší současné farní identity.

Charita

Mnoholetou tradici má naše farnost i v oblasti charitativní činnosti. Pečovat o potřebné, pomáhat lidem v nouzi, být otevření vůči cizímu neštěstí: o to vše se snažíme (nejen) na bázi farní charity.

Hudba

Důležitou součástí identity naší farnosti tvoří v neposlední řadě i hudba. Svatotomášské varhany, aktivity sboru sv. Tomáše, sólová či společná vystoupení hudebníků, nahrávání CD či také adventní tradice zpívání staročeských rorátů dodává farnosti výrazný prvek kreativity a tvořivosti.

Otevřenost, mnohotvárnost, aktivnost. Toto jsou tři hlavní slova charakterizující současnou identitu farnosti sv. Tomáše pro mě. Co je to pro vás? Podělte se o své myšlenky a nápady i vy!

Kateřina Tourková

Víš, že?...

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 7. 1. od 19:30 v kapli sv. Barbory.
- * **Všechny činnosti** ve farnosti začínají znovu po Novém roce 4. 1. 2021.
- * **Tříkrálová sbírka** bude probíhat v Praze od 1. do 24. ledna. Peníze, které budou vybrány, jsou pro charitativní akce naší arcidiecéze, ale i pro naši farnost. Všichni jste pozváni. Neměli bychom se stydět žebrot pro ty, kteří potřebují pomoc!
- * **Týden modliteb za jednotu křesťanů** se koná od 18. do 25. ledna 2020. Modlitba na tuto intenci každý den při mši sv. ve 12:15 hodin.
- * V sakristii už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2021**.
- * **Úklid kostela** nejen během prázdnin vždy v pátek po 16:00 hodině. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 pobožnost ke sv. Ritě v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

Dobrou chuť

Škvarkové pagáčky

Hledám a zkouším stále nové recepty a tento jsem „ulovila“ na netu. Je to trochu pracnější recept, ale stojí to za to. Udávám množství, jak ho uvádějí oni, ale bohatě stačí udělat je z poloviční dávky.

Budeme potřebovat: 50 dkg polohrubé mouky, 1,5 dkg soli, 250 ml mléka, 3 dkg droždí, 2 vejce (1 do těsta, 1 na potřeni), 2 lžíce sádla, 50 dkg škvarků, sůl a kmín na posypání.

Škvarky pomeleme a necháme je při pokojové teplotě, aby se nám později lépe rozmazávaly.

Z mouky, soli, droždí, mléka, sádla a vejce uhněteme těsto, pokud pracujeme v robotu, tak je dobré ho ještě trochu na vále prohníst a necháme pod fólií nebo utěrkou asi hodinu kynout.

A pak to začne. Těsto rozválíme na placku, potřeme škvarky a složíme jako při listovém těstě, to je na třetinu po délce a pak do psaníčka. Překlopíme mísou a necháme chvilku odpočinout. Toto opakujeme ještě 2x.

A pak už jen rozválíme, a buď vykrajujeme kolečka, nebo placku jen nakrájíme na čtverečky. Možná by nebylo špatné v rámci silvestrovské oslavy těsto krájet jen na silnější tyčinky. Necháme ještě chvilku kynout.

Potřeme rozšlehaným vejcem, přiměřeně posypeme kmínem a hrubou solí a pečeme v troubě vyhřáté na 180-190° asi 15 minut.

Do Nového roku vám a vlastně nám přeji, abychom se mohli vídat v kostele, abychom se poznali podle úsměvu a nemuseli si pamatovat, kdo má jakou roušku, a jak řekl otec Juan, abychom děkovali za každou maličkost, která nás potká. A, možná, děkovali i za nepříjemnosti, protože i z nich se dá načerpat něco dobrého. Víím, o čem mluvím, letos jsem si opravdu „užila“ ode všeho.

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH 2020

Datum	Den	Hodina	Poznámka (adventní, vigilie, s koledami, s Rybovou mší, pro rodiny s dětmi, bohoslužba slova apod.)	Kostel (farní, filiální, klášterní, kaple...)
24. 12. 2020 čtvrtek	VIGILIE NAROZENÍ PÁNĚ	16:00 18:00 18:30 23:30 24:00	Mše sv. česká anglická/English španělská /Spanish Vánoční koledy česká /English	Farní Farní Kaple sv. Barbory Farní Farní
25. 12. 2020 pátek	SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ	09:30 11:00 12:30 16:00	česká anglická/English španělská/Spanish portugalská/ Portugues	Farní Farní Farní Farní
26. 12. 2020 sobota	SV. ŠTĚPÁN	09:30	česká	Farní Farní
27. 12. 2020 neděle	SVÁTEK SVATÉ RODINY	09:30 11:00 12:30	česká, s obnovou manželského slibu anglická/English španělská/Spanish	Farní Farní Farní Farní
31. 12. 2020 úterý	ZAKONČENÍ OBČANSKÉHO ROKU	17:00	česká	Farní
1. 1. 2021 pátek	SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE, NOVÝ ROK	09:30 11:00 12:30	česká anglická/English španělská/Spanish	Farní Farní Farní Farní
3. 1. 2021 neděle	2. NEDĚLE PO NAROZENÍ PÁNĚ	09:30 11:00 12:30	česká anglická/English španělská/Spanish	Farní Farní Farní Kaple sv. Barbory
6. 1. 2021 středa	SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ	12:15	česká	Farní

NAROZENÍ JEŽÍŠE KRISTA AŽ PŘINESE RADOST VŠEM NAŠIM FARNÍKŮM, PŘÁTELŮM
A CELÉMU SVĚTU.

Vaši augustiniáni: P. William S., P. Imann, P. Jozef, P. Juan a br. Andrés

www.skolasvatehoaugustina.cz

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2021

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme vás o příspěvky